

[Aksel Larsen.]

fjordsfiskerne havde ikke lov til at fange ål med skovlvod i Limfjorden, fordi sagkunds-kaben modsatte sig det; de hævdede, at det ødelagde de øvrige fiskearter. Vi diskuterede sagen gennem adskillige år her i tinget, og hver gang påberåbte den ansvarlige minister — det var dengang landbrugsministeren, det sorterede under — sig sagkunds-kaben, fiskeribiologerne. Men det viste sig, at de ikke havde anstillet ét praktisk forsøg med skovlvod. Ud fra deres teoretiske opfattelse mente de, at skovlvod ville ødelægge fiskebestanden i Limfjorden. Det endte med, at de dog til sidst lod sig presse til at foretage et praktisk forsøg med skovlvodsfiskeri. Det viste sig, at det gav betydelig bedre resultat end andre former for fiskeri, når det drejede sig om at få ålene ind; men det viste sig samtidig — jeg husker tydeligt den sagkyndige beretning, der blev afgivet af dr. Blegvad efter hans eksperiment — at det var mindre skadeligt for den øvrige fiskebestand at fange ål med skovlvod end med andre fiskeredskaber. Så længe man holdt sig til sine egne beregninger og teorier, var man modstander af fiskernes erfaringer, men da man endelig anstillede praktiske forsøg, blev man overbevist om, at fiskerne havde ret.

Jeg kan naturligvis ikke påstå, at det drejer sig om en nøjagtig parallel, at absolut det samme vil være tilfældet her, men det er i hvert fald en erfaring, jeg ikke har glemt, og det gør, at jeg tillader mig at stille mig tvivlende over for, om man ubetinget bør tilslutte sig den højtærede minister i denne sag. Jeg tror, man må regne med fiskernes erfaringer og meninger, og jeg vil tilråde, at vi i hvert fald på dette års finanslov bibeholder bevillingerne og stemmer de ændringsforslag, som har ministerens varme tilslutning, ned.

Poul Hansen (Svendborg): Jeg skal ikke forlænge denne debat om rødspætteudplantning meget, særlig ikke efter at den højtærede minister har kørt noget rundt med snurrevoddet heroppe. Jeg vil dog sige til det ærede medlem hr. Damsgaard, at jeg ikke forstår, vi pludselig skal lægge så meget i de to ændringsforslag og i af-

stemningen om dem, som det ærede medlem nu synes at gøre.

Jeg nærer aldeles ikke noget ønske om at sætte den højtærede minister uden for nummer — det har der jo også været talt om. Jeg har begrundet, hvorfor jeg trods fiskeribiologernes sidste beretninger ikke har ment, at vi skulle høre op med omplantningen. Lad mig give et lille eksempel på den mangel på logik, der er kommet til orde. Den højtærede minister sagde: jeg har fået klager fra fiskerne i Nissum Bredning over, at man tager rødspætteerne fra dem og flytter dem et sted hen, hvor de bliver myrdet, og derfor synes jeg, at de skal blive der. I næste øjeblik fortæller den højtærede minister os, at denne rødspætteyngel vandrer ind i Nissum Bredning, men den bliver der ikke; den løber igen ud i Nordsøen. Ja men så kan jeg ikke forstå, hvorfor fiskerne har så meget imod, at vi fanger fiskene og sætter dem ud et andet sted — når de alligevel forsvinder.

Det er denne mangel på logisk opbygning, der har gjort, at vi er en hel del, der mener, at vi et lille stykke frem i tiden endnu hellere må følge fiskernes anmodning om stadig at få foretaget udplantning.

(Kort bemærkning).

Baagø: Den højtærede fiskeriminister efterlyste, hvorfra jeg havde den udtalelse af en fisker. Med den højtærede formands tilladelse skal jeg citere Dansk Fiskeritidende, hvori en fisker, Niels Bergmann fra Hals, udtrykkeligt siger:

„Den nuværende chef for undersøgelseserne, dr. Tåning, har engang udtalt, at rødspætteomplantningen havde så stor nationaløkonomisk betydning, at den måtte fortsættes.“

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Enten har det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft misforstået mig, eller også har jeg fortalt mig. Det drejer sig om en fiskerikontrollør, som har været ansat under fiskeriministeriet, og som i beretninger fra 1948, 1949 og 1950 hævder, at resultatet er så dårligt ved omplantning fra Thyborøn, at den bør flyttes. Den samme fiskerikontrollør, som